

21997A1212(03)

12.12.1997

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 342/19

КОНВЕНЦИЯ**за сътрудничество при опазване и устойчиво използване на река Дунав****(Конвенция за опазване на река Дунав)**

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
Преамбул	7
Част I: Общи положения	7
Член 1: Определения	7
Член 2: Цели и принципи на сътрудничеството	8
Член 3: Обхват	8
Член 4: Форми на сътрудничество	9
Част II: Многостранно сътрудничество	9
Член 5: Предотвратяване, контрол и намаляване на трансграничното въздействие	9
Член 6: Специфични мерки за опазване на водните ресурси	9
Член 7: Ограничаване на емисиите; цели и критерии за качеството на водите	10
Член 8: Инвентаризация на емисиите, програми за действие и преглед на прогреса	10
Член 9: Програми за мониторинг	11
Член 10: Запължения за докладване	11
Член 11: Консултации	12
Член 12: Обмен на информация	12
Член 13: Защита на предоставената информация	12
Член 14: Информация за обществеността	13
Член 15: Изследователска и развойна дейност	13
Член 16: Комуникационни, предупредителни и алармени системи, планове за спешна помощ	13
Член 17: Взаимопомощ	13
Част III: Международна комисия	14
Член 18: Създаване, задачи и компетенции	14
Член 19: Преходна разпоредба, отнасяща се до Букурещката декларация	14
Част IV: Процедури и заключителни разпоредби	15
Член 20: Валидност на приложенията	15
Член 21: Съществуващи и допълнителни споразумения	15
Член 22: Конференция на страните	15

	<i>Страница</i>
Член 23: Изменения на Конвенцията	15
Член 24: Разрешаване на спорове	16
Член 25: Подписване	16
Член 26: Ратифициране, приемане или одобрение	16
Член 27: Влизане в сила.....	16
Член 28: Присъединяване, участие	16
Член 29: Оттегляне.....	16
Член 30: Функции на депозитара	17
Член 31: Автентични текстове, депозитар.....	17
<i>Приложение I:</i>	18
Част 1: Най-добрите налични технологии	18
Част 2: Най-добрата екологична практика	18
<i>Приложение II:</i> Промислени отрасли и опасни вещества	20
Част 1: Списък на промислени отрасли и промишлености	20
Част 2: Ръководещ списък на опасните вещества и групи от вещества	22
<i>Приложение III:</i> Общи насоки за целите и критериите за качеството на водите	23
<i>Приложение IV:</i> Устав на Международната комисия за опазване на река Дунав	24
<i>Приложение V:</i> Арбитраж	26

ПРЕАМБЮЛ

Договарящите страни,

РЕШЕНИ и с ясно намерение да засилят сътрудничеството си в областта на управлението, опазването и използването на водите;

ЗАГРИЖЕНИ от наличието и заплахата от краткосрочни и дългосрочни вредни ефекти, предизвикани от промени в условията на водните течения в басейна на река Дунав върху околната среда, икономиките и благосъстоянието на Дунавските държави;

ПОДЧЕРТАВАЙКИ спешната нужда от укрепване на националните и международните мерки за предотвратяване, контрол и намаляване на значителното вредно трансгранично въздействие от изпускането на опасни вещества и биогенни елементи във водната среда в Дунавския басейн, с дължимото внимание също и на Черно море;

ПРЕПОРЪЧВАЙКИ вече взетите мерки по националната инициатива на Дунавските държави и по линията на двустранното и многостранното равнище на сътрудничество, както и положените вече усилия в рамките на процеса за сигурност и сътрудничество в Европа, от Икономическата комисия на Обединените нации за Европа и от Европейската общност за развиване на двустранно и многостранно сътрудничество за предотвратяване и контрол на трансграничното замърсяване, устойчиво управление на водите, рационално използване и съхраняване на водните ресурси;

ОПИРАЙКИ СЕ по-специално на Конвенцията за опазване и използване на трансграничните водни течения и международни езера от 17 март 1992 г., както и съществуващото двустранно и многостранно сътрудничество между Дунавските държави, което ще продължава и надлежно ще се взема предвид при сътрудничеството на всички Дунавски държави, както и имайки предвид Конвенцията за опазване на Черно море от замърсяване от 21 април 1992 г.;

СТРЕМЕЙКИ СЕ към трайно подобряване и опазване на река Дунав и на водите от нейния водосборен басейн, в частност в трансграничен контекст и към устойчиво управление на водите, надлежно вземайки предвид интересите на Дунавските държави в областта на използването на водите и в същото време допринасяйки за опазване на морската среда на Черно море;

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ЧАСТ I

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Член 1

Определения

За целите на тази конвенция:

- а) „Дунавски държави“ означава суверенни държави, поделящи си значителна част от хидроложкия водосборен басейн на река Дунав. За значителна част се счита дял, надхвърлящ 2000 кв. км от общия хидроложки водосборен басейн.
- б) „Водосборен басейн“ на река Дунав означава хидроложки речен басейн в степента, в която той се поделя от договарящите страни.
- в) „Трансгранично въздействие“ означава всеки значителен вреден ефект върху речната околна среда в резултат от промяна в условията на водите, причинена от човешката дейност, и простиращ се извън област под юрисдикцията на някоя

договаряща страна. Такива промени могат да засегнат живота и собствеността, сигурността на съоръженията и засегнатите водни екосистеми.

- г) „Вредни вещества“ означава вещества, които имат токсични, канцерогенни, мутагенни, тератогенни или биоакumulативни ефекти и по-специално тези, които са устойчиви и имат значително вредно въздействие върху живите организми.
- д) „Вещества, вредни за водите“ означава вещества, чийто потенциал на вредност за водните ресурси е изключително висок, така че боравенето с тях да изисква специални превантивни и защитни мерки.
- е) „Точкови и неточкови източници на замърсяване на водите“ означава източници на замърсители и биогенни елементи, постъпването на които във водите се предизвиква както от локално определени места за заустване (точкови източници), така и от дифузни въздействия, разпространени широкоплошно във водосборните басейни (неточкови източници).

- ж) „Водностопански баланс“ означава съотношението между естествения воден ресурс на един цял речен басейн и неговите компоненти (валежи, изпарения, повърхностни и подпочвени течения). Освен това се включва и компонент от текущите въздействия, причинени от човека, произтичащи от използването на водите и влияещи на водното количество.
- з) „Свързващи данни“ означава обобщената информация, извлечена от водните баланси в горното течение, доколкото тя е важна като изходни данни, необходими за изработване на водните баланси в долното течение и на общите водни баланси за река Дунав. В тази степен свързващите данни покриват компонентите на водния баланс за всички значителни трансгранични води в рамките на водосборния басейн на река Дунав. Свързващите данни се отнасят за напречни сечения на трансграничните води, където те определят, пресичат или се намират на границата между договарящите страни.
- и) „Международна комисия“ означава организацията, създадена с разпоредбите на член 18 от тази конвенция.

Член 2

Цели и принципи на сътрудничеството

1. Договарящите страни се стремят към постигане на целите на устойчивото и равнопоставено управление на водите, включително съхранението, подобряването и рационалното използване на повърхностните и подземните води във водосборния басейн, доколкото това е възможно. Освен това договарящите страни полагат всички усилия за контролиране на опасностите, пораждащи се от аварии, включващи вещества, вредни за водите, наводнения и опасност от залежавания на река Дунав. Те полагат усилия да допринесат за намаляване на натоварването на Черно море със замърсители от източниците във водосборния басейн.

2. Договарящите страни в съответствие с разпоредбите на тази конвенция си сътрудничат в областта на основните въпроси по управлението на водите и вземат всички подходящи правни, административни и технически мерки, най-малко за да поддържат и подобряват съществуващото качество на околната и водната среда на река Дунав и на водите в нейния водосборен басейн, и да предотвратяват и намаляват, доколкото е възможно, вредното въздействие и промените, които се появяват или биха могли да бъдат предизвикани.

3. За тази цел договарящите страни, вземайки предвид спешността на мерките за намаляване на замърсяването и за рационалното и устойчиво използване на водите, определят приоритети, когато е подходящо, и засилват, хармонизират и координират мерките, които се вземат или се планират да бъдат взети на национално и

международно равнище по целия басейн на Дунав, целящи устойчиво развитие и опазване на околната среда на река Дунав. Тази цел е насочена по-специално към осигуряване на устойчиво използване на водните ресурси за битови, промишлени и селскостопански нужди, както и към съхранението и възстановяването на екосистемите и към спазването също и на други изисквания, отнасящи се до общественото здравеопазване.

4. Принципът „замърсителят плаща“ и принципът на „превантивните мерки“ представляват основа за всички мерки, имащи за цел опазването на река Дунав и водите в нейния водосборен басейн.

5. Сътрудничеството в областта на управлението на водите трябва да бъде насочено към устойчиво управление на водите, т.е. към критериите за постоянно, екологосъобразно развитие, което в същото време е насочено към:

- поддържане на общо качество на живота;
- поддържане на постоянен достъп до природните ресурси;
- избягване на трайни екологични щети и опазване на екосистемите;
- упражняване на превантивния подход.

6. Прилагането на тази конвенция по никакъв начин няма да предизвиква значително пряко или непряко увеличаване на въздействията върху речната околна среда.

7. Всяка договаряща страна има право да приеме и да приложи мерки, които са по-строги от тези, произтичащи от разпоредбите на тази конвенция.

Член 3

Обхват

1. Тази конвенция се прилага към водосборния басейн на река Дунав, както е определено в член 1, буква б).

2. Под действието на тази конвенция попадат преди всичко следните планирани дейности и текущи мерки, доколкото те причиняват или биха могли да причинят трансгранични въздействия:

- а) заустването на отпадъчни води, изпускането на биогеенни елементи и опасни вещества както от точкови и неточкови източници, така и от топлинно замърсяване;
- б) планирани дейности и мерки в областта на водното строителство, в частност регулиране, както и контрол на оттока и нивата на водоохранилищата по речното течение, контрол на наводненията и премахване на опасностите от залежаване, както и въздействията върху хидравличния му режим от съоръженията, намиращи се във водното течение или на неговия бряг;

- в) други планирани дейности и мерки за целите на използването на водите, като използване на водната енергия, прехвърляне и отнемане на води;
- г) работата на съществуващите хидротехнически съоръжения, в т.ч. язовири, водноелектрически централи; мерки за предпазване от въздействие върху околната среда, включващо: влошаване на хидроложки условия, ерозия, абразия, наводнения и седиментен отток; мерки за защита на екосистемите;
- д) боравенето с вещества, вредни за водите, и превантивното предпазване от аварии.

3. Тази конвенция е приложима към въпросите на рибовъдното стопанство и вътрешното корабоплаване, доколкото са засегнати проблемите на опазването на водите от замърсяване, причинено от тези дейности.

ЧАСТ II

МНОГОСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 5

Предотвратяване, контрол и намаляване на трансграничното въздействие

1. Договарящите страни разработват, приемат и прилагат подходящи правни, административни и технически мерки, а така също осигуряват вътрешните предпоставки и необходима основа, за да се обезпечи ефективно опазване на качеството на водите и устойчиво използване на водите, при което се предотвратява, контролира и намалява трансграничното въздействие.

2. За тази цел договарящите страни поотделно или заедно вземат в частност мерките, посочени по-долу:

- а) запазват условията на естествените водни ресурси в рамките на водосборния басейн на река Дунав, прилагайки одобрени количествени и качествени параметри, включително съответната методология;
- б) приемат правни разпоредби за изискванията, включително сроковете, които трябва да бъдат спазвани при заустването на отпадъчни води;
- в) приемат правни разпоредби за боравенето с опасни за водата вещества;
- г) приемат правни разпоредби за намаляване на изпускането на биогенни елементи или опасни вещества от неточкови източници, специално за използването на торове, както и средства за растителна защита и пестициди в селското стопанство;

Член 4

Форми на сътрудничество

Формите на сътрудничество по силата на тази конвенция като правило са следните:

- а) консултации и общи дейности в рамките на Международната комисия в съответствие с разпоредбите на тази конвенция;
- б) обмен на информация за двустранни и многостранни спазуменения, правни разпоредби и за мерки в областта на управлението на водите; обмен на правни документи и директиви и други публикации; други форми на обмен на информация и опит.

д) с цел хармонизиране на тези разпоредби за високо ниво на защита, както и за хармонизираното прилагане на съответните мерки договарящите страни вземат предвид резултатите и предложенията, разработени от Международната комисия;

е) договарящите страни си сътрудничат и вземат подходящи мерки, за да избегнат трансграничното въздействие от отпадъците и опасните вещества, в частност тези, предизвикани от транспорта.

Член 6

Специфични мерки за опазване на водните ресурси

Договарящите страни вземат подходящи мерки с цел предотвратяване или намаляване на трансграничното въздействие и поддържане на устойчиво и равнопоставено използване на водните ресурси, както и за съхранение на екологичните ресурси, и по-специално:

- а) идентифицират подземните ресурси, обект на дългосрочна защита, както и охранителните зони, имащи значение за съществуващите и бъдещите източници на питейна вода;
- б) предотвратяват замърсяването на подземните водни ресурси, по-специално тези, запазени за питейно водоснабдяване в дългосрочна перспектива, главно предизвикано от нитрати, от препарати за растителна защита и пестициди, както и от други вредни вещества;
- в) свеждат до минимум чрез превантивни и контролни мерки рисковете от замърсявания от аварии;

- г) вземат предвид възможните влияния върху качеството на водите в резултат на мерките и планираните дейности в съответствие с член 3, параграф 2;
- д) оценяват важността на различните биотопни елементи за речната екология и предлагат мерки за подобряване на водните и крайбрежните екологични условия.

Член 7

Ограничаване на емисиите; цели и критерии за качеството на водите

1. Договарящите страни, вземайки предвид предложенията на Международната комисия, определят емисионни норми, приложими към отделни промишлени отрасли или видове промишлености по отношение на натоварването и концентрациите на замърсяването и базиращи се по възможно най-добрия начин на нискоотпадъчни и безотпадъчни технологии при източника. Там, където се изпускат опасни вещества, се основават на най-добрите налични технологии за намаляването им при източника и/или за пречистване на отпадъчните води. За битовите отпадъчни води емисионните норми се основават върху прилагането най-малко на биологична или еквивалентна на нея степен на пречистване.

2. Допълнителни разпоредби за предотвратяване или намаляване на изхвърлянето на опасни вещества и биогенни елементи се разработват от договарящите страни за неточковите източници, по-специално където основните източници са от селското стопанство, вземайки предвид най-добрите от екологична гледна точка практики.

3. За целите на параграфи 1 и 2 приложение II към тази конвенция съдържа списък на промишлени отрасли и промишлености, както и допълнителен списък на опасните вещества и групи от вещества, изпускането на които от точкови или неточкови източници трябва да се предотвратява или намалява значително. Актуализирането на приложение II се извършва от Международната комисия.

4. Договарящите страни в допълнение определят, където е подходящо, цели за качество на водите и прилагат критерии за качество на водите с цел предотвратяване, контролиране и намаляване на трансграничното въздействие. Общите насоки за това са дадени в приложение III и те се прилагат и определят от договарящите страни както на национално равнище, така и съвместно, където е подходящо.

5. С цел ефективно ограничаване на емисиите в райони под тяхна юрисдикция договарящите страни осигуряват необходимите предпоставки и прилагането им.

Те осигуряват, както следва:

- а) националните разпоредби за ограничаване на емисиите и нивото на нормите за отделните показатели да бъдат постепенно хармонизирани посредством емисионните норми, предвидени в тази конвенция;
- б) заустването на отпадъчни води без изключение да се основава на разрешително, предварително предоставено от компетентни органи и валидно за ограничен период;
- в) разпоредбите и разрешителните за превантивни и контролни мерки в случай на нови или модернизиран промишлени съоръжения, в частност там, където се използват опасни вещества, да бъдат ориентирани към най-добрите налични технологии и да се прилагат с висок приоритет;
- г) да се налагат ограничения, по-строги от нормите — при отделни случаи дори забрани — когато характерът на водоприемника и неговата екосистема го изискват, във връзка с параграф 4;
- д) компетентните власти да следят дейностите, които биха могли да причинят трансгранично въздействие да се провеждат в съответствие с разрешителните и наложените изисквания;
- е) да се прилагат съответно оценката на въздействието върху околната среда в съответствие с наднационалните и международните разпоредби и другите процедури за остойностяване и оценка на екологичните въздействия;
- ж) когато се планират, разрешават и прилагат дейности и мерки, споменати в член 3, параграф 2 и член 16, параграф 2, компетентните власти вземат предвид рисковете от аварии, които са свързани с вещества, вредни за водите, чрез налагане на превантивни мерки и чрез определяне на правила за поведение и реагиране, след настъпване на авария.

Член 8

Инвентаризация на емисиите, програми за действие и преглед на прогреса

1. Договарящите страни предприемат периодично инвентаризация на съответните точкови и неточкови източници на замърсяване в рамките на водосборния басейн на река Дунав, включително на вече взетите мерки за предотвратяване и намаляване на съответните изпускания, както и на настоящата ефективност на тези мерки, надлежно вземайки предвид член 5, параграф 2, буква а).

2. Основавайки се на горното, договарящите страни разработват на етапи списък на бъдещи мерки за предотвратяване и намаляване на емисиите, които трябва да бъдат приложени стъпка по стъпка, за постигане на целите на конвенцията.

3. Инвентаризацията на емисиите и списъкът на мерките, които трябва да бъдат взети, съставят основата за разработване от договарящите страни на съвместни програми за действие, отчитайки приоритетите, определени от неотложността и ефективността. Тези

програми за действие имат за цел в частност намаляването на натоварването със замърсители и концентрациите им както от промишлени битови и точкови източници, така и от неточкови източници. Те съдържат *inter alia* мерки за предотвратяване и намаляване на емисиите, включващи разполагането им във времето и оценка на разходите.

4. В допълнение на това договарящите страни наблюдават напредъка, постигнат при изпълнението на съвместните програми за действие чрез приемането на периодични отчетни доклади. Тези доклади съдържат данни както за приложените мерки за защита, така и за подобряването на речните условия в светлината на сегашната оценка.

Член 9

Програми за мониторинг

На базата на своите национални дейности договарящите страни си сътрудничат в областта на мониторинга и оценката.

1. За тази цел те:

- хармонизират или правят сравними своите методи за мониторинг и оценка, прилагани на национално ниво, в частност в областта на качеството на реките, контрола на емисиите, прогнозирането на наводнения и водностопанския баланс, с оглед постигането на сравними резултати, които да се въведат в съвместните дейности по мониторинга и оценката;
- разработват съгласувани или общи мониторингови системи, като използват стационарни или подвижни измервателни устройства, средства за комуникация и обработка на данни;
- разработват и прилагат съвместни програми за мониторинг на речните условия в Дунавския водосборен басейн, засягащи както качеството, така и количеството на водите, седиментите и речните екосистеми, като основа за оценка на трансграничното въздействие, като трансгранично замърсяване и промени в речните режими, както и водностопанския баланс, наводненията и опасностите от залежавания;
- разработват общи или хармонизирани методи за мониторинг и оценка на изпускането на отпадъчни води, включително обработването, оценката и документирането на данните, вземайки предвид специфичните за отделните отрасли подходи към ограничаване на емисиите (приложение II, част 1);
- съставят инвентаризация на значимите точкови източници, включително изпусканите замърсители (инвентаризация на емисиите) и оценяват замърсяването на водите от неточкови източници, вземайки предвид приложение II, част 2; правят преглед на тези документи според сегашното състояние.

2. Те се договарят, в частност по отношение на пунктовете за мониторинг, показателите за качеството на водите и параметрите на замърсяването, които трябва да бъдат оценявани редовно и достатъчно често, вземайки предвид екологичния и хидроложкия характер на съответното водно течение, както и типичните емисии на замърсителите, изпускани в съответния водосборен басейн.

3. На базата на хармонизирана методология договарящите страни изготвят националните водностопански баланси, както и общия водостопански баланс на басейна на река Дунав. За тази цел договарящите страни осигуряват в необходимата степен свързващите данни, които са достатъчно добре сравними при прилагането на хармонизираната методология. Въз основа на същите данни могат да бъдат съставени водностопански баланси за основните притоци на река Дунав.

4. Периодично оценяват качествените условия на река Дунав и напредъка, постигнат благодарение на взетите от тях мерки, с цел предотвратяване, контрол и намаляване на трансграничните въздействия. Резултатите ще се предоставят на обществеността чрез подходящи публикации.

Член 10

Задължения за докладване

Договарящите страни докладват на Международната комисия по основните въпроси, необходими за изпълнение на нейните задачи. Тези доклади включват в частност следното:

- а) доклади и документи, предвидени в тази конвенция или изисквани от комисията;
- б) информация за съществуването, сключването, изменението и оттеглянето на двустранни и многостранни споразумения и договори, регулиращи опазването и управлението на водите на река Дунав и на водите в рамките на нейния водосборен басейн, или такава, която е от значение за разглежданите въпроси;
- в) информация за съответните национални закони, постановления и други общи разпоредби, регулиращи опазването и управлението на водите на река Дунав и на водите от нейния водосборен басейн, или такава, която се отнася до разглежданите въпроси;
- г) известяване, в рамките на срок, одобрен от комисията след вземане на решението ѝ, за начина, сроковете и финансовите разходи за изпълнение на решенията за действия на национално ниво, като например препоръки, програми и мерки;
- д) определяне на компетентни институции, с които в рамките на тази конвенция да се осъществява сътрудничеството от Международната комисия или от други договарящи страни;

- е) уведомяване за планираните дейности, които поради своя характер могат да причинят трансгранични въздействия.

Член 11

Консултации

1. След предварителен обмен на информация участващите договарящи страни при поискване от една или няколко засегнати договарящи страни започват консултации по планираните дейности, споменати в член 3, параграф 2, които биха могли да предизвикат трансгранично въздействие, доколкото този обмен на информация и тези консултации още не са обхванати от двустранно или друго международно сътрудничество. Консултациите се провеждат по правило в рамките на Международната комисия с цел да се постигне решение.

2. Преди да се вземе решение по планирани дейности, компетентните органи - с изключение на случаите на непосредствена опасност - трябва да изчакват резултатите от консултациите освен в случаите, когато те не приключат в срок от една година след започването им.

Член 12

Обмен на информация

1. Така, както се определи от Международната комисия, договарящите страни разумно обменят налична информация *inter alia*, отнасяща се до:

- а) общите условия на речната околна среда във водосборния басейн на река Дунав;
- б) опита, придобит при прилагането и използването на най-добрата налична технология, и резултатите от изследователската и развойната дейност;
- в) информацията за емисиите и мониторинга;
- г) взетите и планираните мерки за предотвратяване, контрол и намаляване на трансграничното въздействие;
- д) разпоредбите за заустване на отпадъчните води;
- е) аварията, свързани с вещества, опасни за водите.

2. За да се хармонизират нормите за емисиите, договарящите страни обменят информация, отнасяща се до техните разпоредби.

3. Ако дадена договаряща страна бъде помолена от друга договаряща страна да осигури данни или информация, която не е налична, първата полага усилия да се съобрази с молбата, но може да постави условия това усилие да бъде заплатено от искащата страна чрез разумни такси за събиране и, където е подходящо, за обработване на такива данни или информация.

4. За целите на прилагането на тази конвенция договарящите страни улесняват обмена на най-добрите налични технологии, по-специално чрез: развиването на търговски обмен на наличните технологии; преки промишлени контакти и сътрудничество, включително съвместни предприятия; обмен на информация и опит; осигуряване на техническа помощ. Договарящите страни подготвят общи програми за обучение и организират подходящи семинари и срещи.

5. Разпоредбите на тази конвенция няма да накърняват правата или задълженията на договарящите страни по силата на техните национални закони, наредби, административни разпоредби или приети юридически практики и приложими международни разпоредби за защита на информацията, отнасяща се до лични данни, интелектуална собственост, включително промишлени и търговски тайни или националната сигурност.

6. Ако дадена страна все пак реши да предостави подобна защитена информация на друга страна, страната, получаваща подобна защитена информация, трябва да спазва поверителността на получената информация и условията, при които тя е предоставена, и да използва тази информация само за целите, за които тя е предоставена.

Член 13

Защита на предоставената информация

Доколкото в съответствие с тази конвенция промишлените и търговските тайни или други поверителни части от информация се предават в съответствие с националните закони, получаващите договарящи страни запазват секретността на тази информация, като не я използват за каквато и да е друга цел освен тази, установена от тази конвенция, публикувайки я или правейки я достъпна за трета страна. В случай че която и да е договаряща страна не може да изпълни своите задължения по отношение на поверителната информация, която ѝ е била предадена, тя информира незабавно за това договарящата страна, която ѝ я е предоставила и връща обратно вече предадената информация. Личните данни се предават на договарящите страни в съответствие с националните закони на предаващата договаряща страна. Получателят използва личните данни само за посочените цели и съобразно условията, определени от предаващата страна.

Член 14

Информация за обществеността

1. Договарящите страни трябва да осигурят условия за това, техните компетентни органи да предоставят достъп до информацията, засягаща състоянието или качеството на речната околна среда в Дунавския басейн, на всяко физическо или юридическо лице възможно най-бързо при заплащане на разумни такси в отговор на всяко разумно запитване, без това лице да е длъжно да доказва причините за своя интерес.

2. Информацията, спомената в параграф 1 от настоящия член, която се съхранява от обществените органи, може да бъде давана в писмена, визуална, устна форма или във вид на база данни.

3. Условията на този член няма да засягат правото на договарящите страни, в съответствие с тяхната национална правна система и приложимите международни разпоредби, да предвидят възможност дадена заявка за подобна информация да може да бъде отказана, когато тя нарушава:

- а) поверителността на действията на обществените органи, международните отношения и националната отбрана;
- б) обществената сигурност;
- в) теми, които са или са били обект на съдебен процес или са обект на разследване, включително дисциплинарно разследване, или които са обект на предварително следствие;
- г) търговската и промишлената тайна, както и интелектуалната собственост;
- д) поверителността на личните данни и/или досиетата;
- е) материали, предоставени от трета страна, без тази страна да е била законно задължена да го прави;
- ж) материали, разкриването на които би направило по-вероятно нанасянето на щети на околната среда, за която те се отнасят.

4. Обществените органи отговарят възможно най-бързо на лицата, искащи информация. Причините за отказ за предоставяне на поисканата информация трябва да бъдат посочени писмено.

Член 15

Изследователска и развойна дейност

1. Договарящите страни, за да съдействат на целите на конвенцията, изготвят допълнителни или съвместни програми за научни или технически изследвания и, в съответствие с процедура, която трябва да бъде определена от Международната комисия, предоставят на комисията:

- а) резултатите от подобни допълнителни, съвместни или други подходящи изследвания, достъпът до които е открит за обществените органи;

- б) подходящи части от други програми за научни и технически изследвания.

2. Правейки това, договарящите страни вземат предвид провежданите или подкрепяните в тази област изследвания чрез подходящи международни организации и агенции.

Член 16

Комуникационни, предупредителни и алармени системи, планове за спешни действия

1. Договарящите страни създават координирани или съвместни комуникационни, предупредителни и алармени системи в контекста на целия речен басейн в степен, в която това е необходимо, за да се допълнят вече създадените и използвани системи на двустранна основа. Те се консултират за начините и средствата за хармонизиране на вътрешните комуникационни, предупредителни и алармени системи и планове за спешни действия за реагиране.

2. Договарящите страни в рамките на Международната комисия се информират взаимно относно компетентните органи или лица за контакт, определени за тази цел в случай на извънредни събития, като аварийно замърсяване, други критични състояния на водите, наводнения и опасност от заледряване. В съответствие с това компетентните органи си сътрудничат за установяване на съвместни планове за спешни действия за реагиране, където е необходимо, в допълнение към съществуващите планове на двустранно равнище.

3. Ако даден компетентен орган открие внезапно повишаване на опасните вещества във водите на река Дунав или на нейния водосборен басейн или получи съобщение за катастрофа или авария, която би могла да причини сериозно въздействие върху качеството на водите на река Дунав и да се отрази на Дунавските държави надолу по течението на реката, този компетентен орган трябва незабавно да информира посочените лица за контакт и Международната комисия съгласно процедурата, определена от комисията.

4. За да контролират и намалят рисковете, произтичащи от наводнения, включително и от опасност от заледряване, компетентните власти трябва незабавно да информират Дунавските държави надолу по течението, които биха могли да бъдат засегнати, както и Международната комисия за настъпването на наводнения, както и за прогнозите за заледряване.

Член 17

Взаимопомощ

1. В интерес на по-широкото сътрудничество и за да се улесни спазването на задълженията по тази конвенция, по-специално там,

където се появят критични ситуации на речните условия, договарящите страни осигуряват взаимопомощ при поискване от страна на други договарящи страни.

2. Международната комисия разработва процедури за взаимопомощ, отнасящи се *inter alia* до следните въпроси:

а) ръководството, контрола, координирането и надзора на помощта;

б) местните съоръжения и услуги, които трябва да бъдат осигурени от Договарящата страна, търсеща помощ, включително когато е необходимо облекчаване на формалностите по пресичане на границата;

в) договорености за обезщетяване на подпомагачата договаряща страна и/или нейния персонал, както и за транзитно преминаване през териториите на трети договарящи страни, където това е необходимо;

г) методи за заплащане на услуги по предоставената помощ.

ЧАСТ III

МЕЖДУНАРОДНА КОМИСИЯ

Член 18

Създаване, задачи и компетенции

1. С оглед прилагането на целите и разпоредбите на тази конвенция се създава Международната комисия за опазване на река Дунав, наричана в тази конвенция Международна комисия. Договарящите страни си сътрудничат в рамките на Международната комисия. За изпълнението на задълженията на договарящите страни съгласно предвиденото в членове от 1 до 18 Международната комисия разработва предложения и препоръки, адресирани към договарящите страни.

2. Структурата и процедурите на Международната комисия, както и нейните компетенции се определят подробно в приложение IV към тази конвенция, представляващо устава на комисията.

3. Освен по отношение на дейностите, с които е натоварена изрично, Международната комисия е компетентна да се занимава с всички други дейности, за които комисията е упълномощена чрез мандат от договарящите страни в рамките на предвиденото в член 3 на тази конвенция.

4. Изпълнението на решения, приети от Международната комисия, се подпомага от задълженията на договарящите страни да докладват на комисията съгласно член 10, както и от разпоредбите на тази конвенция, отнасящи се до националните задължения и прилагането на многостранно сътрудничество.

5. Международната комисия прави преглед на придобития опит при изпълнението на тази конвенция и ако е подходящо, прави предложения на договарящите страни за поправки или допълнения към тази конвенция или подготвя основата за изработване на допълнителни разпоредби за опазване и управление на водите на река Дунав и на нейния водосборен басейн.

6. Международната комисия взема решение за сътрудничеството с международни и национални организации или с други органи, които са ангажирани или заинтересовани от опазването и управлението на водите на река Дунав и на нейния водосборен басейн или от общи въпроси на опазване и управление на водите. Това сътрудничество е насочено към засилване на координацията и избягване на дублирането на дейности.

Член 19

Преходна разпоредба, отнасяща се до Букурещката декларация

Дейностите, извършвани от договарящите страни в рамките на Декларацията за сътрудничество на Дунавските страни по проблемите на управлението на Дунавските води, и по-специално за опазването им от замърсяване, подписана на 13 декември 1985 г. (Букурещка декларация), от работни групи по качеството на водите, информацията и прогнозите за наводнения и за водностопанския баланс се прехвърлят в рамките на тази конвенция.

ЧАСТ IV

ПРОЦЕДУРНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 20

Валидност на приложенията

Съгласно член 23 приложения от I до V представляват неразделна част от тази конвенция.

Член 21

Съществуващи и допълнителни споразумения

Договарящите страни, на основата на равноправие и реципрочност, трябва да приспособят, където е необходимо, съществуващите двустранни или многостранни споразумения или други договорености с оглед да отстранят противоречията с основни принципи на тази конвенция, и при необходимост сключват допълнителни споразумения или договорености.

Член 22

Конференция на страните

1. Договарящите страни провеждат своите заседания по препоръка на Международната комисия.
2. На подобни заседания договарящите страни правят в частност преглед на въпросите по прилагането на тази конвенция съгласно доклада на Международната комисия и приемат подходящи препоръки или решения.
3. Договарящата страна, чийто ръководител на делегацията действа като председател на Международната комисия, е също така и председател на такива заседания.
4. Конференцията на страните има право да приема препоръки или решения при условие че след отправена редовна покана присъстват делегациите на най-малко три четвърти от всички договарящи страни. Освен ако не се предвижда нещо друго в тази конвенция, Конференцията на страните полага всички усилия за постигане на съгласие чрез консенсус. Ако консенсус не може да се постигне, председателят декларира, че са изчерпани всички възможности за постигане на съгласие чрез консенсус. След подобно съобщение препоръката или решението се приема с мнозинство от четири пети от присъстващите и гласували договарящи страни.

5. Решението става задължително на първия ден от единадесетия месец след датата на неговото приемане за всички договарящи страни, които са гласували за него и в рамките на този период не са нотифицирали писмено изпълнителния секретар, че не са в състояние да приемат решението.

Подобна нотификация може обаче да бъде оттеглена по всяко време като оттеглянето става действително, когато бъде получено от изпълнителния секретар. Подобно решение става задължително за всяка друга договаряща страна, която писмено е нотифицирала изпълнителния секретар, че е в състояние да приеме решението, от момента на получаване на нотификацията или на първия ден от единадесетия месец след датата на приемане на решението в зависимост от това, коя дата е по-късна.

6. Ако препоръката или решението биха могли да имат финансови последици, препоръката или решението се приемат само с консенсус.

Член 23

Изменения на конвенцията

Конвенцията се изменя и допълва, както следва:

1. Всяка договаряща страна може да предлага изменение на конвенцията. Текстът на предложеното изменение заедно с предложението за свикване на конференция на страните се съобщава на договарящите страни писмено от депозитаря.
2. Ако най-малко три четвърти от договарящите страни поддържат предложението за свикване на конференция на страните, депозитарят свиква конференцията на страните в седалището на Международната комисия в срок от 6 месеца.
3. Приемането на дадено изменение от конференцията на договарящите страни изисква консенсус.
4. Приетото изменение се предоставя от правителството-депозитар на договарящите страни за ратификация, приемане или одобрение. Ратификацията, приемането или одобрението се нотифицира писмено на правителството-депозитар.
5. Изменението влиза в сила за тези договарящи страни, които са го ратифицирали, приели или одобрили на тридесетия ден след получаване от правителството-депозитар на нотификация за неговото ратифициране, приемане или одобрение от най-малко четири пети от договарящите страни. След това изменението влиза в сила за всички други договарящи страни на тридесетия ден, след като договарящата страна е депозирала своя документ за ратификация, приемане или одобрение на изменението.

6. Приложения I, II и III могат да бъдат изменени от Международната комисия в съответствие с член 5 на нейния устав.

Член 24

Разрешаване на спорове

1. Ако между две или повече договарящи страни възникне спор по тълкуването или прилагането на тази конвенция, те се стремят да постигнат решение чрез преговори или чрез друг начин за разрешаване на спора, който е приемлив за страните по спора, ако е подходящо с помощта на Международната комисия.

2. а) Ако страните по спора не са в състояние да го разрешат в съответствие с параграф 1 на този член, в рамките на разумен срок, но не късно от 12 месеца след като Международната комисия е била уведомена за съществуването на спора от страна по него, спорът се отнася за задължително разрешаване по един от следните начини на мирно разрешаване:

— чрез Международния съд;

— чрез арбитраж в съответствие с предвиденото в приложение V към настоящата конвенция.

б) При ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване към настоящата конвенция или по всяко време след това дадена договаряща страна може да декларира писмено на депозитаря, че за спора, неразрешен в съответствие с параграф 1 на този член, тя приема единия или и двата начина за уреждане на спора, споменати в подпараграф а) на този параграф.

в) Ако страните по спора са приели и двата начина на уреждане на спора, споменати в буква а) на този параграф, спорът се отнася за разрешаване пред Международния съд, освен ако страните не се споразумеят за друго.

г) Ако страните по спора не са приели един и същи начин на разрешаване на спора, споменат в буква а) на този параграф, спорът се отнася за разрешаване пред арбитраж.

д) Договаряща страна, която не е направила декларация в съответствие с буква б) на този параграф или чиято декларация вече не е в сила, се счита, че е приела арбитражното решение.

Член 25

Подписване

Тази конвенция се открива за подписване от Дунавските държави, които имат пълните права и привилегии на членство в Обединените нации, в съответствие с Устава на ООН, както и от

Европейската общност и от всяка друга регионална организация за икономическа интеграция, на която такива държави като нейни членове са прехвърлили компетенциите по въпросите, регулирани от тази конвенция, на 29 юни 1994 г. в София.

Член 26

Ратифициране, приемане или одобрение

Конвенцията подлежи на ратифициране, приемане или одобрение. Документите за ратификацията, приемането или одобрението се депозират при правителството на Румъния, което ще действа в качеството на депозитар на тази конвенция.

Член 27

Влизане в сила

Конвенцията влиза в сила на деветдесетия ден след датата на депозирането на деветия акт за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване. За всяка държава или регионална организация за икономическа интеграция, ратифицираща, приемаща, одобряваща или присъединяваща се към конвенцията след депозиране на деветия документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, конвенцията влиза в сила на деветдесетия ден след депозиране от такава държава или регионална организация за икономическа интеграция на нейния документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване.

Член 28

Присъединяване, участие

1. Държава или регионална организация за икономическа интеграция, спомената в член 25 на тази конвенция, която не е подписала конвенцията, може да се присъедини към тази конвенция. Документът за присъединяване се депозира при депозитаря.

2. Договарящите страни могат единодушно да поканят всяка друга държава или регионална организация за икономическа интеграция да се присъедини към тази конвенция или да участват в нея с консултативен статут.

Член 29

Оттегляне

По всяко време след 5 години от датата, на която тази конвенция е влязла в сила по отношение на дадена страна, тази страна може

да се оттегли от конвенцията чрез писмена нотификация до депозитара. Всяко подобно оттегляне влиза в сила една година след датата на получаване на нотификацията от депозитара.

Член 30

Функции на депозитара

Правителството-депозитар изпълнява функциите на депозитар на тази конвенция, като в частност депозитарят информира договарящите страни за следното:

- а) за депозиране на документи за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, за оттегляне или каквато и да е друга информация, декларация и документи, предвидени в тази конвенция;
- б) за датата на влизане в сила на конвенцията.

Член 31

Автентични текстове, депозитар

Оригиналът на тази конвенция, английският и немският текст на който са еднакво автентични, се депозира при правителството на Република Румъния, което изпраща заверени копия на договарящите страни.

В уверение на което, долуподписаните, в качеството си на надлежно упълномощени от своите правителства представители, подписаха конвенцията за сътрудничество при опазване и устойчиво използване на река Дунав (Конвенция за опазване на река Дунав).

Съставено в София на 29 юни 1994 година.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЧАСТ 1

Най-добрите налични технологии

1. Използването на най-добрите налични технологии отдава значение на използването на безотпадъчни технологии, ако има такива.
2. Терминът „най-добрите налични технологии“ означава най-съвременният етап на развитие (ниво на техниката) на процесите, съоръженията или методите на работа, които посочват практическата приложимост на специфични мерки за ограничаване на изпускането, емисиите и отпадъците. При определянето дали даден набор от процеси, съоръжения и методи на работа представляват най-добрите налични технологии изобщо или в конкретен случай специално внимание се обръща на:
 - а) сравнимите процеси, съоръжения или методи на действие, които са били успешно изпробвани в най-последно време;
 - б) технологичните постижения и промени в научните знания и разбирания;
 - в) икономическата изпълнимост на подобни технологии;
 - г) сроковете за инсталиране както в нови, така и в съществуващи предприятия;
 - д) естеството и обема на съответните изпускани вещества и емисии.
3. От това следва, че това, което е „най-добрата налична технология“ за специфичен процес, ще се променя във времето в светлината на технологичните постижения, икономическите и социалните фактори, както и на промените в научните знания и разбирания.
4. Ако намаляването на изпусканите количества емисии в резултат на използването на най-добрите налични технологии не доведе до екологически приемливи резултати, трябва да бъдат приложени допълнителни мерки.
5. Понятието „технологии“ включва както използваната технология, така и начина, по който инсталацията е проектирана, изградена, поддържана, използвана и демонтирана.

ЧАСТ 2

Най-добра екологична практика

1. Най-добрата екологична практика означава прилагането на най-подходящата комбинация от стратегии и мерки за екологичен контрол в определен отрасъл.
2. При определянето на това, коя комбинация от мерки представлява най-добрата екологична практика изобщо или в конкретен случай, се обръща особено внимание на:
 - принципа за превантивните мерки;
 - екологичната опасност от даден продукт и неговото производство, използване и окончателно депониране (принцип на отговорността);
 - заместване с по-малко замърсяващи дейности или вещества и икономия на ресурси, включително енергия (принцип на минимизацията);
 - мащабите на използване;
 - потенциалните екологични изгоди или загуби, в резултат на заместване на материали или дейности;
 - постиженията и промените в научните знания и разбирания;
 - сроковете за прилагане;
 - социалното и икономическото отражение.

3. От това следва, че най-добрите екологични практики за специфичен източник се променят с времето в светлината на технологичните постижения, икономическите и социалните фактори, както и на промените в научните знания и разбирания.
 4. Ако намаляването на въздействията в резултат на използване на най-добрите екологични практики не доведе до екологически приемливи резултати, трябва да се вземат допълнителни мерки и най-добрите екологични практики да бъдат подложени на преоценка.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПРОМИШЛЕНИ ОТРАСЛИ И ОПАСНИ ВЕЩЕСТВА

ЧАСТ 1

Списък на промишлените отрасли и промишлености

1. *В отраслите на производство на топлинна енергия, електроенергия и рудодобив:*
 - а) пречистване на вентилационни и изгорели газове, шлага, кондензати от топлоцентрали;
 - б) охладителни системи;
 - в) подготовка на въглища и обогатяване на руда;
 - г) повишаване на качеството на въглищата и регенериране на въглищни продукти, брикетирание;
 - д) производство на лигнитни въглища, активен въглен, сажди.
2. *Добив на нерудни изкопаемли, производство на строителни материали, стъкло и керамика:*
 - а) производство на фиброцимент и фиброциментни продукти;
 - б) производство и преработка на стъкло, стъклени влакна, минерални влакна;
 - в) производство на керамични продукти.
3. *В отрасъла на металургията и обработката на металите:*
 - а) металообработване: галванични цехове, инсталации за киселинно разяждане (ещване), инсталации за анодно окисляване, инсталации за горещо полиране, инсталации за горещо поцинковане, инсталации за закаляване, производство на печатни платки, производство на акумулатори, цехове за емайлиране, машиностроителни работилници, цехове за полиране;
 - б) производство на желязо и стомана, включително леярство;
 - в) производство на цветни метали, включително леярство;
 - г) производство на железни сплави.
4. *В отрасъла на неорганичната химия:*
 - а) производство на основни химикали;
 - б) производство на минерални киселини, основи и соли;
 - в) производство на основи, алкални лути и хлор, използвайки алкално-хлорна електролиза;
 - г) производство на минерални торове (с изключение на калиево-карбонатни торове), соли на фосфорната киселина, фосфати;
 - д) производство на натриев карбонат;
 - е) производство на корунд;
 - ж) производство на неорганични оцветители, минерални оцветители;
 - з) производство на полупроводници, токоизправители, фотоелектрически клетки;
 - и) производство на експлозиви, включително пиротехника;
 - й) производство на високодисперсни окиси;
 - к) производство на бариеви съединения.
5. *В отрасъла на органичната химия:*
 - а) производство на основните химикали;
 - б) производство на багрила, пигменти и бои;
 - в) производство и обработка на изкуствени влакна;

- г) производство и обработка на пластмаси, гума и каучук;
 - д) производство на органични халогенни съединения;
 - е) (попр. — ДВ, бр. 53 от 2002 г.) производство на органични експлозиви, твърди горива;
 - ж) производство на спомагателни добавки за кожарската, хартиената и текстилната промишленост;
 - з) производство на фармацевтични продукти;
 - и) производство на биоциди;
 - й) производство на суровини за перилни и почистващи препарати;
 - к) производство на козметика;
 - л) производство на желатин, кожарски лепила, адхезивни материали.
6. *В отрасъла на минералните и синтетичните масла:*
- а) обработка на минерални масла, производство и рафиниране на продукти от минерални масла, производство на въглехидрати;
 - б) регенериране на масла от маслено-водни смеси, цехове за обработка на емулсии, възстановяване и пречистване на отпадъчни масла;
 - в) производство на синтетични масла.
7. *В печатници, репрографски цехове, цехове за повърхностна обработка и за производство на пластмасово фолио, както и други форми на преработка на столи и пластмаси:*
- а) производство на печатни и графични продукти, репрографски цехове;
 - б) печатни и филмови лаборатории;
 - в) производство на фолио, видео- и аудионосители;
 - г) производство на подплатени и импрегнирани материи.
8. *В отраслите на обработка на дървесина, целулоза и хартия:*
- а) производство на целулоза, хартия и картон;
 - б) производство и облицовка на дървесни плоскости.
9. *В текстилния, кожарския и кожухарския отрасъл:*
- а) производство на текстил и текстилна обработка;
 - б) производство на кожи, обработка на кожи, производство на заместители на кожата, обработка на кожи за кожени палта;
 - в) химическо почистване, перални, изпиране на промазани дрехи, изпиране на вълнени материи.
10. *Други отрасли:*
- а) рециклиране, преработка, складиране, натоварване, разтоварване и депониране на отпадъците и остатъчните материали, складиране, натоварване, разтоварване и пренасяне на химикали;
 - б) медицински и научни изследвания и развойна дейност, болници, лекарски кабинети, институти по радиология, лаборатории, зали за тестване;
 - в) дейности за промишлено почистване, почистване на промишлените контейнери;
 - г) работилници за превозни средства, съоръжения за измиване на колите;
 - д) пречистване на водата;
 - е) боядисване и лакиране;
 - ж) производство и преработка на растителни и животински продукти;
 - з) производство и преработка на микроорганизми и вируси, чиито нуклеинови киселини са рекомбинирани *инвитро*;
 - и) промишлени отрасли, използващи радиоактивни вещества (ядрена промишленост).

ЧАСТ 2

Ръководещ списък на опасните вещества и групи от вещества**А. Приоритетни групи вещества**

- а) тежки метали и техните съединения;
- б) хлорорганични съединения;
- в) органични съединения на фосфора и калая;
- г) средства за растителна защита, пестициди (фунгициди, хербициди, инсектициди, алгициди) и химикали за предпазване на дървесина, целулоза, хартия, необработена кожа, текстил и др.;
- д) масла и въглеводороди от нефтен произход;
- е) други органични съединения, особено вредни за водната околна среда;
- ж) неорганични азотни и фосфорни съединения;
- з) радиоактивни вещества, включително отпадъци.

Б. Отделни опасни вещества

Тъй като има значителни разлики по отношение на опасния характер на веществата, съдържащи се в някои групи, е необходимо да се наблегне на някои отделни вещества, които на практика могат да играят приоритетна роля.

Вещества	CAS Номер	Вещества	CAS Номер
1. Живак	7439976	21. Трифлуралин	1582098
2. Кадмий	7440439	22. Ендосулфан	115297
3. Мед	7440508	23. Симазин	122349
4. Цинк	н.д.	24. Атразин	1912249
5. Олово	7439921	25. Трибутилкалай - съединения	—
6. Арсен	7440382	26. Трифенилкалай - съединения	—
7. Хром	н.д.	27. Азинфос-етил	2642719
8. Никел	7440020	28. Азинфос-метил	86500
9. Бор	н.д.	29. Фенитроцион	122145
10. Кобалт	н.д.	30. Фентион	55389
11. Селен	7782492	31. Малатион	121755
12. Сребро	н.д.	32. Паратион	56382
13. Дрини	—	33. Паратион-метил	298000
14. Хексахлорциклохексан	608731	34. Дихлорвос	62737
15. ДДТ	50293	35. Трихлоретилен	79016
16. Пентахлорфенол	87865	36. Тетрахлоретилен	127184
17. Хексахлорбензол	118741	37. Трихлорбензол	—
18. Хексахлорбутатиен	87683	38. Дихлоретан 1,2	107062
19. Тетрахлорметан	56235	39. Трихлоретан	71556
20. Хлороформ	67663	40. Диоксини	н.д.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Общи насоки за целите и критериите за качеството на водите ⁽¹⁾

Целите и критериите за качеството на водите, разработени за специфични участъци на река Дунав и за повърхностните води в нейния водосборен басейн:

- а) отчитат възможността за поддържане и където е необходимо, подобряване на съществуващото качество на водите;
- б) имат за цел намаляване на средната стойност на замърсяващите товари и концентрациите (по-специално на опасните вещества) до известна степен и за известен период от време;
- в) вземат предвид специфичните изисквания за качество на водите (природна вода за питейни нужди, напояване и т.н.);
- г) вземат предвид специфичните изисквания, отнасящи се до чувствителни и специално защитени води и тяхната околна среда, т.е. езера, зони за защита на терасно-филтрирана вода и влажни зони;
- д) се основават на прилагането на методи на биологична класификация и химически показатели при средносрочните и дългосрочните доклади за поддържането и подобряването на качеството на водите;
- е) вземат предвид степента, в която са постигнати целите и допълнителните предпазни мерки, които могат да бъдат необходими в отделни случаи.

⁽¹⁾ Целите и критериите за качеството на водите като правило се разработват индивидуално и се уточняват според преобладаващите условия — при екосистемите, водните ресурси и тяхното използване. Следователно в рамките на тази конвенция към договарящите страни се отправят само общи ръководни правила.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

УСТАВ НА МЕЖДУНАРОДНАТА КОМИСИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ НА РЕКА ДУНАВ

Структурите и процедурите на Международната комисия в допълнение към член 18 се определят, както следва:

Член 1

Състав

1. Международната комисия се състои от делегации, назначени от договарящите страни. Всяка договаряща страна назначава най-много петима делегати, включително ръководителя на делегацията и неговия заместник.
2. Освен това всяка делегация може да вземе за решаване на специални въпроси необходимия брой експерти, чиито имена се съобщават на Секретариата на Международната комисия.

Член 2

Председателство

1. Председателството на Международната комисия се поема всяка година от една договаряща страна по азбучен ред (на английски). Делегацията, отговаряща за председателството, назначава един от своите членове за председател на Международната комисия.
2. Председателят като правило не взема думата от името на своята делегация по време на заседанията на Международната комисия.
3. Останалите подробности, отнасящи се до ръководството, се определят от Международната комисия и се включват в нейните процедурни правила.

Член 3

Заседания

1. Международната комисия се свиква най-малко един път годишно за провеждане на редовно заседание по покана на председателя на място, което се определя от него.
2. Извънредните заседания се свикват от председателя по молба най-малко на три делегации.
3. Консултации на ръководителите на делегации могат да се провеждат между заседанията на комисията.
4. Председателят предлага точките на дневния ред. Те включват доклади от Постоянната работна група и нейните експертни групи. Всяка делегация има право да предлага такива точки от дневния ред, каквито счита, че трябва да бъдат разглеждани. Последователността на точките от дневния ред се определя от Международната комисия с мнозинство на гласовете.

Член 4

Вземане на решения

1. Всяка делегация има право на един глас.

2. Не противоречейки на условията на параграф 1 от този член, Европейската икономическа общност в областите на своята компетентност има правото на толкова гласа, колкото е броят на нейните държави членки, които са договарящи страни по тази конвенция. Тази организация не упражнява своето право на глас в случаите, когато нейните държави-членки упражняват тяхното право и обратното.

3. Международната комисия има кворум при присъствието най-малко на делегации на две трети от договарящите страни.

4. Писмени процедури могат да се използват при условия, които се определят от процедурните правила на Международната комисия.

Член 5

Приемане на решения

1. Решенията и препоръките се приемат с консенсус на делегациите към Международната комисия. Ако не може да се постигне консенсус, председателят на Международната комисия декларира, че всички усилия за постигане на съгласие с консенсус са изчерпани. Освен ако в конвенцията не се посочва друго, комисията в този случай приема решения или препоръки с мнозинство от четири пети от гласовете на делегациите, които присъстват и гласуват.

2. Решението става задължително на първия ден от единадесетия месец след датата на неговото приемане за всички договарящи страни, които са гласували за него и които в този период не са нотифицирали писмено изпълнителния секретар, че не са в състояние да приемат решението. Подобна нотификация обаче може да бъде оттегляна по всяко време, като оттеглянето става действително, когато бъде получено от изпълнителния секретар. Подобно решение става задължително за всяка друга договаряща страна, която писмено е нотифицирала изпълнителния секретар, че е в състояние да приеме решението, от момента на получаване на нотификацията или на първия ден от единадесетия месец сред датата на приемане на решението в зависимост от това коя дата е по-късна.

Член 6

Експертни органи

1. Международната комисия учредява Постоянна работна група. За някои области на дейност и за специфични проблеми се въвеждат постоянни или *ad hoc* експертни групи.

2. Постоянната работна група и експертните групи се състоят от делегати и експерти, назначени от делегациите в комисията.

3. В постоянната работна група участват делегати от всички договарящи страни. Международната комисия назначава нейния председател и определя най-големия брой делегати в нейния състав. Международната комисия определя също и броя на експертите, участващи в експертните групи.

Член 7**Секретариат**

1. Учредява се постоянен секретариат.
2. Главната квартира на постоянния секретариат е във Виена.
3. Международната комисия назначава изпълнителен секретар и определя условията за назначаване на друг персонал, ако е необходимо, комисията определя задълженията на поста изпълнителен секретар и периода и условията, при които той може да бъде заеман.
4. Изпълнителният секретар изпълнява функциите, необходими за администрирането на тази конвенция и за работата на Международната комисия, както и други задачи, с които е натоварен изпълнителният секретар от комисията, в съответствие с нейните процедурни правила и нейните финансови разпоредби.

Член 8**Възлагане на специални експерти**

В рамките на провеждане на нейните оценки, определянето на постигнатите резултати и анализът на специални въпроси могат да бъдат възлагани от Международната комисия на особено квалифицирани лица, научни институции или други органи.

Член 9**Доклади**

Международната комисия представя на договарящите страни годишен доклад за своята дейност, както и други доклади при поискване, които в частност съдържат и резултатите от мониторинга и оценката.

Член 10**Юридическа правоспособност и представителство**

1. Международната комисия има такава юридическа правоспособност, каквато е необходима за упражняването на нейните функции и изпълнението на нейните цели в съответствие с правото, приложимо в Главната квартира на нейния секретариат.

2. Международната комисия се представлява от своя председател. Представителството на комисията се определя от процедурните правила.

Член 11**Разходи**

1. Международната комисия приема свои финансови правила.
2. Комисията приема годишен или двугодишен бюджет за предложени разходи и разглежда бюджетните прогнози за следващия фискален период.
3. Общата сума на бюджета, включително всички допълнения към бюджета, приети от комисията, се внася от договарящите страни, без Европейската икономическа общност, по равни части, освен ако комисията единодушно не реши друго.
4. Европейската икономическа общност внася не повече от 2,5 % от административните разходи на бюджета.
5. Всяка договаряща страна заплаща разходите, свързани с участието на нейните представители, експерти и съветници в комисията.
6. Всяка договаряща страна поема разходите за текущи дейности за мониторинг и оценка, провеждани на нейна територия.

Член 12**Процедурни правила**

Международната комисия определя свой процедурен правила.

Член 13**Работни езици**

Официалните езици на Международната комисия са английски и немски.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

АРБИТРАЖ

1. Арбитражната процедура, спомената в член 24 на тази конвенция, е в съответствие с параграфи от 2 до 10, както следва:
2.
 - а) В случаите, когато даден спор се предаде на арбитраж, съобразно член 24, параграф 2 на конвенцията се учредява арбитражен съд по молба, отправена от една от страните по спора към другата страна. В молбата за арбитраж се определя предметът на спора и в частност се посочват членовете на конвенцията, тълкуването или прилагането на които са предмет на спора.
 - б) Страната, която изпраща молбата, информира Международната комисия, че е отправила молба за учредяване на арбитражен съд, посочвайки името на другата страна по спора и членовете от конвенцията, тълкуването или прилагането на които по нейно мнение са спорни. Страната ищец, както и страната ответник могат да се състоят от няколко договарящи страни. Международната комисия предава така получената информация на всички договарящи страни по конвенцията.
3. Арбитражният съд се състои от трима членове: както страната или страните ищец, така и другата страна или страни по спора назначават по един арбитър в рамките на два месеца; двамата така назначени арбитри посочват по общо споразумение в рамките на два месеца трети арбитър, който става председател на арбитражния съд. Последният не трябва да бъде гражданин на някоя от страните по спора, нито да живее постоянно на територията на някоя от тези страни, нито да работи за някоя от тях, нито пък да се е занимавал със случая по друг повод или заемайки друга длъжност.
4.
 - а) Ако една от страните по спора не назначи арбитър в рамките на два месеца от получаване на молбата, другата страна може да информира председателя на Международния съд, който назначава председател на арбитражния съд в рамките на следващите два месеца. При назначаването си председателят на арбитражния съд изисква от страната, която не е посочила арбитър, да го направи в рамките на два месеца. След този период, ако арбитърът не е одобрен, председателят на арбитражния съд информира председателя на Международния съд, който извършва това назначаване през следващия период от два месеца.
 - б) Ако председателят на арбитражния съд не бъде назначен в рамките на два месеца от определянето на втория арбитър, председателят на Международния съд при поискване от която и да е страна го назначава през следващите два месеца.
5.
 - а) Арбитражният съд взема решения в съответствие с нормите на международното право и в частност с тези на конвенцията.
 - б) Всеки арбитражен съд, учреден според разпоредбите на това приложение, приема свои собствени процедурни правила.
 - в) В случай на спор дали арбитражният съд има юрисдикция, въпросът се разрешава с решение на самия арбитражен съд.
6.
 - а) Решенията на арбитражния съд както по процедурата, така и по същество се приемат с мнозинство на гласовете на неговите членове.
 - б) Арбитражният съд може да използва всички подходящи средства, за да установи фактите. Той може по молба на една от страните да предприеме необходимите временни мерки за защита.
 - в) Ако два или повече арбитражни състава, учредени според разпоредбите на това приложение, са сезирани с молби с идентичен или подобен предмет, те могат да се информират взаимно за процедурите за установяване на фактите и да ги вземат предвид, доколкото това е възможно.
 - г) Страните по спора осигуряват всички необходими облекчения за успешно провеждане на заседанията.
 - д) Отсъствието на една страна по спора не представлява пречка за провеждане на заседанията.
7. Освен ако арбитражният съд не реши друго, поради специфичните условия на случая, разходите на съда, включително заплащането на неговите членове, се поемат от страните по спора в еднакъв размер. Съдът следва да води отчет за всички свои разходи и да предостави краен отчет за тях на страните.
8. Арбитражният съд взема своето решение в рамките на 5 месеца от датата, на която е бил учреден, освен ако не реши, че е необходимо да се удължи времето с период, който не надхвърля 5 месеца.

9. Всяка договаряща страна, която има интерес от правно естество по предмета на спора и може да бъде засегната от решението по случая, може да участва в заседанията със съгласието на съда. Решението на арбитражния съд става задължително за намесващата се страна по същия начин, както и за страните по спора.
 10. а) Решението на арбитражния съд се придружава от мотиви. То става окончателно и задължително за страните по спора. Решението се предава от арбитражния съд на страните по спора и на Международната комисия. Международната комисия предава получената информация на всички страни по тази конвенция.
 - б) Всеки спор, който може да възникне между страните, отнасящ се до тълкуването или изпълнението на решението, може да бъде предаден от всяка страна на арбитражния съд, който е взел решението, или ако последният не може да бъде сезиран за това, на друг арбитражен съд, съставен за тази цел по същия начин като първия.
-

ЗАКЛЮЧИТЕЛЕН АКТ

Конференцията за подписването на Конвенцията за сътрудничество при опазване и устойчиво използване на река Дунав се състоя в София на 29 юни 1994 година.

Правителствата на следните държави бяха представени на Конференцията: Австрия, България, Хърватска, Чешката република, Германия, Унгария, Молдова, Румъния, Словашката република, Словения и Украйна. В Конференцията взе участие и представител на Европейската общност.

Звеното за координиране на Екологичната програма за басейна на река Дунав присъства на Конференцията като наблюдател.

Списъкът на членовете на делегации е приложен към настоящия Заключителен акт.

На откриването на срещата присъства Негово Превъзходителство Евгени Матинчев, заместник министър-председател на Република България, който направи обръщение към участниците.

Конференцията избра за свой Председател д-р Валентин Босевски, Министър на околната среда на Република България.

Изказвания направиха ръководителите на делегациите на Австрия, България, Хърватска, Германия, Унгария, Молдова, Румъния, Словашката република, Словения и Украйна и Европейската общност.

Конференцията разгледа и прие на 29 юни 1994 година Конвенцията за сътрудничество при опазване и устойчиво използване на река Дунав. На същата дата Конвенцията беше отворена за подписване и подписана от Австрия, България, Хърватска, Германия, Унгария, Молдова, Румъния, Словашката република, Украйна и Европейската общност.

Конференцията беше уведомена, че правителствата на Чешката република и Словения все още не са приключили законодателните процедури за подписване на Конвенцията, както и относно тяхното намерение да подпишат Конвенцията във възможно най-кратък срок.

Конференцията прие декларация по някои въпроси относно временното прилагане на Конвенцията, текстът на които е приложен към Заключителния акт.

В уверение на което, долуподписаните подписаха настоящия Заключителен акт.

Съставено в София на двадесет и деветия ден от месец юни, 1994 година в едно оригинално копие, на английски и немски език, като текстовете на всеки един от тези езици имат еднаква сила, като оригиналът остава депозиран пред правителството на Румъния.